

ऐका आपल्या पालनकर्त्याचे

सूची

शम्स पीरजादा (रह.)

मराठी अनुवाद :
मुहम्मद शफी अन्सारी

प्रकाशक:

इदारा दअ्वतुल कुर्आन

५९-मुहम्मद अली रोड, मुंबई-४००००३

फोन: २३४६५००५

पान न.	शिर्षक
३.	प्रकाशकाचे मनोगत
४.	प्रस्तावना
५.	विचार चिंतना चे आवाहन
७.	आपल्या पालन कर्त्याशी ओळख
८.	मनुष्य आणि जगा संबंधी मूलभूत प्रश्न
९.	कुरआनाचे आवाहन
१६.	अल्लाह चा ग्रंथ
१७.	स्पष्ट शिकवणी
१८.	सैताना पासून सावध
१९.	जगाची साध्या स्थिती न्यायाला हाक मारीत आहे.
३१.	श्रद्धाईमान बाळगणाऱ्यांना खुषखबर
३८.	प्रश्न चिन्ह
३९.	आपला निर्णय

प्रकाशकाचे मनोगत

आपल्या पालनकर्त्यांनि सर्व मनुष्यप्राण्याची एक जिवा (आदम)पासून निर्माण केले आहे. हिन्दु, मुस्लिम, सिख, ईसाई, आणि पारसी सर्व आपसात भाऊ आहेत. अशा प्रकारे इस्लाम फक्त मुसलमानांचाच धर्म नाही. तर पालन कर्त्यापासून मानवत्याचे आदर्श हजरत मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि व सल्लम)वर कुरआनच्या माध्यमातून संपूर्ण मानवजातीसाठी पाठविलेला धर्म आहे. हा सर्व मानवतेसाठी शुभसंदेशाची दिप प्रज्वलित करणारा मार्गदर्शक आहे. जशा प्रकारे वायु आणि प्रकाशा वर कोणत्याही विशेष समुहाचा कोणत्याही प्रकारचा अधिकार नाही. तशाच प्रकारे इस्लामवर सुद्धा कोणत्याही विशेष समुहाची मक्तेदारी नाही। इस्लाम पालनकर्त्या (अल्लाह) चा आहे, आणि पालनकर्त्या कडून, पालनकर्त्यांच्या भक्तासाठी आहे।

कुरआनची जी शिकवण आहे. ती काही नविन नाही. जगाच्या वेगवेगळ्या देशांमध्ये पुष्कळ प्रवर्तका (प्रेरित)च्या माध्यमातून आपल्या पालनकर्त्यांनि अगोदर सुद्धा पाठविले होते पण दुर्भाग्य आहे की लोक त्यांच्या शिकवणीला विसरून गेले.

आम्हाला विश्वास आहे की ही जी शिकवण आहे. ज्याचा प्रसार भारतात सुद्धा आपल्या पालनकर्त्यांनि प्रवर्तकाच्या माध्यमातून पाठविली होती. त्यावर पुष्कळ काळ लोटून गेल्यावर काही कारणास्तव त्या शिकवणीवर दुर्लक्ष केला गेला. तरी सुद्धा ती शिकवण प्राचीन ग्रंथा मध्ये आढळते।

आपल्या पालनकर्त्यांची भरपूर कृपा आहे कि त्यांनी खरी शिकवण कोणत्याही प्रकारे रद्दबदल न करता, कुरआनच्या माध्यमातून आमच्या पर्यन्त पोहचविली. आता आमचे कर्तव्य काय आहे ते स्वतः आम्ही समजू शकतो !

आम्ही आपल्या मुस्लिमेत्तर बांधवाना अत्यंत प्रेम पूर्वक व सद्भावाने या पुस्तिकेला वाचन्या साठी व त्याच्यावर विचार, प्रबोधन करण्यासाठी आमंत्रण देतो. "वमा अलैना इल लल बलाग" म्हणजे आमचं काम फक्त (संदेश) पोहोचविणे आहे. 'तसेच "ला इकराहा फिद-दीन" धर्मात बळजबरी नाही.

समस्त मानवजातीला त्याच्या वास्तविक पालनकर्त्यांला समजण्याची आणि त्याच्या शिकवणूकीवर आचरण करण्याची संमती देवो, हीच सर्व जगाच्या पालन कर्त्यांशी प्रार्थना आहे।(आमीन)

मुहम्मद सिद्दीक कुरैशी,
सचिव,
इदारा दअवतुल कुरआन,
मुंबई ४००००३

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

परम दयाळू परम कृपाळू अल्लाह च्या नावाने

प्रस्तावना

आमच्या सभोवताली कोटयावधी लोक असे आहेत, जे आपल्या पालन कर्त्यास ओळखत नाहीत आणि ना त्यांना या गोष्टीची खबर आहे की मेल्या नंतर आपले काय होईल. त्यांना हे देखील माहीत नाही की आपल्या पालन कर्त्या समोर हजर होण्याचा एक दिवस ठरलेला आहे, जेव्हा चांगल्या वाईट कर्मा नुसार मोबदला आणि शिक्षेचा फैसला सुनाविला जाईल,

या गफलतीतुन त्यांना जागे करणे, त्यांना त्यांच्या खऱ्या स्वामी व पालन कर्त्या कडे बोलावणे आणि आखिरत (मरणोत्तर जीवना) संबंधीच्या परिणामा बाबत त्यांना खबरदार करणे आमचे आद्य धार्मिक कर्तव्य ही आहे आणि मानव जाति च्या हित चिंतना ची निकड ही. ही पुस्तिका याच हेतु ने लिहीली गेली आहे आणि प्रयत्न केला गेला आहे की या संदर्भात मुलभुत गोष्टी अतिशय साध्या आणि मनोवेधक शैलीत मांडल्या जाव्यात, या साठी की, गफलती चे जीवन जगणाऱ्यांनी सावध व्हावे व त्यांनी मार्गदर्शनाचा स्वीकार करावा. दुसऱ्या शब्दात सांगायचे म्हणजे. त्यांच्या पालन कर्त्यांचे प्रमाण त्यांच्यावर प्रस्थापित व्हावे, आणि कियामतीच्या दिवशी त्यांनी असे सांगु न शकावे की या भयंकर परिणामा पासून आम्हाला त्या लोकांनी जाणीव दिली नव्हती, जे आपल्या पालन कर्त्यांवर ईमान राखत होते.

आम्ही आपल्या या जबाबदारीस केवळ पुस्तिका छापून पार पाडू शकत नाही, किंबहुना गरज या गोष्टीची आहे की यास अधिकाधिक पसरविले जावे. प्रथम ही पुस्तिका उर्दू भाषेत प्रसिद्ध केली गेली आणि आता ही त्याची मराठी आवृत्ति प्रसिद्ध करीत आहोत. मुळ पुस्तिके चे मराठी रुपांतर इदानीचे सहाय्यक मुहम्मद शफी अन्सारी यांनी केले आहे. या साठी की सत्य स्वीकृति चे आवाहन सर्वसामान्यां प्रर्यत पोहचावे. आम्ही आशा बाळगतो की वाचक यास अधिकाधिक लोकांपर्यत पोहचविण्याचा प्रयत्न करतील.

शम्स पीरजादा
इदारा दअवतुल कुरआन
५९, मुहम्मद अली रोड, मुंबई-४०० ००३.

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

विचार चिंतनाचे आवाहन

काय आपण कधी या गोष्टीवर विचार केला की आपली निर्मिती कशा प्रकारे झाली आहे? अर्थात एका तुच्छ पदार्था पासून, ज्याने विविध स्थिती आणि अवस्था पार पाडून मनुष्य स्वरूप धारण केले. सुरवातीला आपण आपल्या अस्तित्वा शी अगदी अजाण होतो, परंतु हळू हळू आपल्यात सूज्ञता वाढीस लागली आणि विचार चिंतनाची व आकलनाची पात्रता निर्माण झाली, येथे पावेतो की आपण या सृष्टीची सर्वाधिक सुज्ञ निर्मिती ठरले.

प्रश्न हा उद्भवतो की ही सुज्ञता कोठून आली? काय मनुष्य स्वतःच आपला निर्माता आहे? जर आहे तर त्याने स्वतःला निर्माण करून एक काळ पर्यंत अजाण आणि मग एक दिव्य काळ पर्यंत अल्प सुज्ञतेच्या अवस्थेत का राखले? जर तो स्वतःच आपला निर्माता आहे तर असे व्हावयास हवे होते की त्याने परिपूर्ण सुज्ञतेच्या स्थितीत स्वतःला अस्तित्वात आणले असते. परंतु त्यांची अगतिकता या गोष्टीची साक्ष देते की त्याने स्वतः आपली निर्मिती केली नाही. मग एक वेळ अशी येते की हा सुज्ञशील मानव मृत्युच्या कुशीत चिरनिद्रा घेतो. त्या वेळी त्याचे शरीर तर अस्तित्वात असते परंतु सुज्ञता बाकी राहत नाही. प्रश्न हा आहे की जर माणसाने स्वतःआपली निर्मिती केली आहे तर मग त्याच्यावर मरण का ओढवले? आणि त्याची सुज्ञता कशी लोप पावली? आणि जर अकस्मात घटना म्हणून निर्माण झाला आहे तर त्याच्या अस्तित्वात बुद्धिकौशल्य युक्त योजना बद्धता कोठून आली?

मनुष्य जेव्हा निर्माण होतो अर्थात जन्माला येतो, तेव्हा तो अगदी दुर्बल असतो, येथेपावेतो की जो पर्यंत कोणी खाद्य पदार्थ देणार नाही, आपली अन्न सामुग्री प्राप्त करू शकत नाही. मग हळू हळू त्यांच्या शक्ति सामर्थ्यात वाढ होत जाते, आणि जेव्हा तारुण्यवस्थेस पोहोचतो,

तेव्हा केवळ शक्तिशाली बनतो असे नव्हे तर समग्र चीज वस्तुंवर ताबा मिळविण्याचे ही सामर्थ्य त्याला लाभते. या नंतर जेव्हा तो वृद्धावस्थेस पोहोचतो, तेव्हा त्याची शक्ति, त्याचे सामर्थ्य नाहीसे होऊ लागते. जर मनुष्य आपला निर्माता स्वतःच आहे तर त्याने स्वतःला अगदी कमकुवत अवस्थेत कां निर्माण केले आणि स्वतःला अशा निर्मितीच्या चौकटीत कां बसवले ज्यावर म्हातारपण येते आणि त्याचे सामर्थ्य नावाला ही उरत नाही? आणि जर अकस्मात घडणारी घटना म्हणून जन्माला आला आहे तर त्याच्या अंगी ही स्थित्यंतरे (विविध स्वरूपाचे बदल) कोण घडऊन आणतो?

माणसांमध्ये पुरुष ही जन्माला येतात आणि स्त्रीया देखील. कोणी ही आपल्या मर्जीनुसार पुरुष अथवा स्त्री म्हणून जन्माला येत नाही. जर मनुष्य स्वतःआपला निर्माता आहे तर आपल्या मर्जीनुसार स्वतःला हवे तसे का घडवित नाही? मग जगात, पुरुष आणि स्त्रीया एक विशिष्ट प्रमाण बद्धतेत, जर सामाजिक जीवन व्यतीत करण्या करीता आवश्यक आहेत. जन्माला येतात. कोणत्याही काळात असे घडले नाही की निव्वळ पुरुषच जन्माला आले असावेत अथवा फक्त स्त्रीयाच स्त्रीया जन्मास आल्या असाव्यात. असे असते तर मनुष्य जीवन अजीर्ण झाले असते जर माणसाची निर्मिती आपोआप झाली आहे तर एकाच स्वरूपात साचेबद्द असावयास हवे होते. मग ही पुरुष-स्त्री ची भिन्नता कशी? आणि प्रत्येक प्रकारच्या व्यक्तित्तेचे प्रमाणबद्ध संख्येत निर्माण होणे कशा प्रकारे शक्य झाले?

प्रत्येक माणसाचा चेहरा दुसऱ्या माणसाच्या चेहऱ्याहून वेगळा असतो. जर मानव निर्मिती आकस्मिक घटना म्हणून असती आणि यात कोणाची कसली ही इच्छा नसती, तर सर्वच्या सर्व एकाच साच्यात घडविले गेले असते आणि एकाच प्रकारचा चेहरा घेऊन जन्माला आले असते की कोणी कोणाला ओळखू ही शकले नसते परंतु आम्ही पाहतो की प्रत्येक माणसाचे मॉडेल (Model) वेगळे असते. तेव्हा असा हा कोण आहे, जो प्रत्येक माणसाला वेगवेगळ्या साच्यात घडवितो?

ही काही उदाहरणे आहेत, जे माणसाच्या स्वतःच्या अस्तित्वाशी संबंधित आहेत. अन्यथा या सृष्टीची संपूर्ण व्यवस्था आणि तिचे संपूर्ण वातावरण माणसाला विचार चिंतनाचे आवाहन करते की ही अति विशाल सृष्टी, जिच्यात कमालीची व्यवस्थापना आहे, आणि जिच्यातील कोणतीही वस्तु हेतु विरहीत नाही, कशा प्रकारे अस्तित्वात आली?

‘काय हे एखाद्याने निर्माण केल्या
 ۞ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ ۞ ۞
 विना निर्माण झालेत, कि हे स्वतःच
 ۞ الْخَلْقُونَ (सूरुः طور: ३५)
 आपले निर्माते आहेत ?

(सूरह तूर- ३५)

याचे योग्य उत्तर एकच आहे आणि ते असे की मानव सह संपूर्ण सृष्टी एका निर्माण करणाऱ्याने निर्माण केले आहे आणि तोच सर्वांचा पालनकर्ता आहे. ही गोष्ट केवळ योग्यच नव्हे तर माणसाचा स्वभाव आणि त्याच्या अंतर्गामाची पुकार ही आहे. कारण माणसाचा स्वभाव आपल्या पालन कर्त्याशी परिचित आहे आणि तो त्याला योग्य रित्या मार्गदर्शन करतो. आपल्या पालन कर्त्याशी अनोळखी करणारी आणि चुकीच्या मार्गाला लावणारी गोष्ट तर मनाची इच्छा आकांक्षा आहे, जी आंधळी असते, विवेकशील स्वभाव नव्हे.

आपल्या पालन कर्त्याशी ओळख:

मनुष्य आपल्या पालन कर्त्यास पाहू शकत नसला तरी त्याच्या अगणित निशाण्या पाहून, ज्या आकाशात व जमीनीवर पसरलेल्या आहेत आणि स्वतःत्यांच्या अस्तित्वात सामील आहेत, तो सर्व विश्वांचा पालनकर्ता असल्याचा विश्वास निर्माण होतो आणि त्याला मानण्याकरीता एखाद्या तत्वज्ञानीय चर्चा विवादाची गरज उरत नाही. सर्व विश्वांचा पालन कर्ता या सृष्टीची सर्वाधिक मोठी आणि स्पष्ट अशी हकीगत आहे. माणसाने ही वस्तुस्थिती जाणून घेतली नाही, तर त्याने या जगात काहीच जाणले नाही. कारण माणसाचा विशेष गुणधर्म ज्ञान आहे आणि तो जे काही साध्य करू शकतो, स्वतःविषयी आणि या सृष्टी विषयी सत्य ज्ञान प्राप्त करूनच साध्य करू शकतो आणि जेव्हा तो

एका अशा वस्तुस्थितीशी अनभिज्ञ राहिला जी जीवन समस्या सोडविण्याचा मार्ग दीप आहे, तेव्हा तो सत्य मार्गास पारखा झाला आणि शुभ मार्गल्याचे, भलाईचे समस्त दरवाजे त्याच्या करीता बंद झाले. आता तो ना जगात आपले उचित स्थान निश्चित करू शकतो आणि ना आपल्या जबाबदाऱ्या पार पाडू शकतो. ज्या माणसाला आपल्या आरंभाचे ज्ञान नसावे, त्याला आपल्या अंता चे ज्ञान कशा प्रकारे असू शकते? परंतु जगात कोट्यावधी लोक असे आहेत, जे आपल्या पालन कर्त्याशी अगदी अजाण आहेत. परिणामी त्यांचे जीवन निरुद्देश व निरर्थक ठरले आहे. त्यांनी या जगाला केवळ मनोरंजनाचे आणि हिंडण्या फिरण्याचे स्थान समजून घेतले आहे आणि त्यांना या गोष्टीची किंचित मात्र जाणीव नाही की पुढे काय उदभवणार आहे. जर हे जग खरोखर मनोरंजनाचे व हिंडण्या फिरण्याचे स्थान असते तर जगातील प्रत्येक मनुष्य मोठ्या सुखा सामाधानात व आनंदात दिसून आला असता, दुःखाने किंवा कष्ट यातनेने त्याला स्पर्श ही केला नसता. परंतु वास्तविकता अशी की जर माणसाला आनंदाचे काही क्षण लाभता तर दुःखाचे सावट ही त्यावर पसरते. आणि आज तर संपूर्ण मानव जाति दुःखाने टाहो फोडत आहे.

मनुष्य आणि जगा संबंधी मूलभूत प्रश्न:

या ठिकाणी हा प्रश्न उदभवतो की हे जग जर मनोरंजनाचे स्थान नाही, तर या मागे कोणता हेतु कार्यरत आहे? याचे उचित उत्तर केवळ तोच देऊ शकतो ज्याने या जगाची निर्मिती केली आहे, यास्तव योग्य अशा मार्गदर्शना करीता त्याच्याच कडे वळले पाहिजे. अर्थात त्याचे मार्गदर्शन आमच्या समोर कुरआनाच्या स्वरूपात अस्तित्वात आहे; जो अल्लाहचा ग्रंथ असण्या बाबत तिळमात्र शंका संशयाला वाव नाही. कारण यात ज्या गोष्टी देखील सांगितल्या गेल्या आहेत, त्या नखशिखान्त सत्य आहेत आणि यात त्या समस्त मूलभूत प्रश्नांची उत्तरे दिली गेली आहेत, जे माणसाच्या आपल्या स्वतःच्या आणि सृष्टीच्या निर्मिती संबंधाने मनात उदभवतात. उदाहरणार्थ हे की, या जगाला कोणी

निर्माण केले? कां निर्माण केले? माणसाच्या निर्मितीचा हेतु काय आहे? त्याच्या जीवनाचा आरंभ कशा प्रकारे झाला? आणि त्याचे ध्येय उद्दिष्ट कोणते? ती कर्म कोणती, जी त्याच्या यशाची हमी देतात? आणि ती कर्म कोणती जी त्याला विनाशाच्या खाईत लोटतात? मेल्या नंतर एखादे जीवन आहे किंवा नाही? आणि आहे तर कशा प्रकारचे? माणसाचे कर्म एक प्रभाव शून्य आणि परिणाम हीन गोष्ट आहे किंवा अपरिहार्यतः त्याचा काही प्रभाव आणि परिणाम दिसून येणार नाही? जर काही प्रभाव किंवा परिणाम दिसून येणार आहे तर तो केव्हा आणि कसा दिसून येईल? हे जग असेच चालत राहणार आहे कि याच्या पोटी एखादे अन्य विश्व जन्मास येणार आहे तर त्याचा अहवाल व वृत्तांत कसा असेल? या समस्त प्रश्नांची समर्पक उत्तरे कुरआनात आहेत, जी, हा ग्रंथ, अल्लाहचा ग्रंथ असल्याचा स्पष्ट पुरावा देतात. वास्तविक जगातील कोणताही ग्रंथ असा नाही, जो या मुलभूत प्रश्नांची स्पष्ट आणि तपशीलावार उत्तर देत असावा; आणि ज्यामुळे मनात तो सत्य असण्या विषयी विश्वास निर्माण होत असावा. तसेच हा ग्रंथ (अर्थात कुरआन) आपली रचना, आपली शैली आणि आपल्या मजकुरांच्या दृष्टीने एक अनुपमेय ग्रंथ आहे जो एक आव्हान बनून आकाशातून अवतरला आहे की या जगातील समस्त माणसे एकत्रित होऊन ही असा ग्रंथ लिहू शकत नाहीत.

कुरआनाचे आव्हान:

या ग्रंथात ज्या मूलभूत हकीगतीना सादर करून त्यांच्या वर ईमान बाळगण्याचे आवाहन केले गेले आहे. ते खालील प्रमाणे:-

१) माणसाचा आणि समस्त सृष्टीचा एक मात्र निर्माता आहे. तोच सर्वांचा पालनकर्ता, स्वामी आणि शासक आहे. दुसऱ्या शब्दात सांगायचे तर तोच सर्वांचा रब्ब (Lord) आहे. समस्त सृष्टीवर त्याचा सत्ताधिकार कायम आहे आणि तोच खऱ्या अर्थाने उपासना करण्या योग्य आहे. त्याच्या खेरीज असा कोणी नाही जो आराधना करण्या योग्य असावा आणि त्याच्या खेरीज असा कोणी नाही ज्याचे आज्ञा

पालन आपोआप व हूं कि चूं न करता आवश्यक व बंधन कारक ठरावे. तो सर्व प्रकारच्या व्यंगदोषापासून व दुर्बलते पासून मुक्त आहे त्याच्या सारखा कोणी नाही, म्हणूनच निर्मिती वरून त्याचा कयास केला जाऊ शकत नाही. त्याला ना पत्नी आहे ना मुले बाळे। तो अगदी एकटा आहे आणि सदैव काळा पासून जिवंत आहे व सदैव काळ जिवंत राहील. तो मोठा जबरदस्त सामर्थ्य बाळगणारा आहे. आणि वाटेल ते करून टाकणारा. त्याच्या निर्णयात फेरबदल करू शकेल असा कोणीही नाही. तो जे इच्छितो ते होते आणि जे इच्छित नाही ते होत नाही. तो निःस्पृह आहे आणि सर्व जण त्याच्या पुढे अगतिक व लाचार आहेत. तोच खायला व प्यायला देतो आणि यात उणे अधिक हा तोच करतो. कोणताही आजार वा कोणतीही यातना त्याच्या हुकमा खेरीज पोहोचत नाही आणि तोच रोग मुक्त करतो आणि क्लेश यातना व संकटांना दुर सारतो. यास्तव त्याचाच धावा करणे व त्याच्याकडेच मदतीची याचना करणे सत्य निष्ठ आहे. संकटाचे निवारण करणारा, गाऱ्हाणे ऐकणारा, त्याच्या खेरीज कोणी नाही. तो सर्व काही ऐकणारा, सर्व काही पाहणारा आहे, किंबहुना मनातील गुप्त रहस्य भेद ही जाणणारा आहे. कोणतीही गोष्ट त्याच्या पासून लपून राहू शकत नाही. तो ज्ञान संपन्न ही आहे आणि बुद्धिकौशल्ययुक्त ही. त्याचे कोणतेही कार्य बुद्धि कौशल्य विरहीत नसते. त्याने अतिशय बुद्धिकौशल्याने प्रत्येक गोष्टीचे भाग्य निर्धारित केले आहे आणि मनुष्य व संपूर्ण सृष्टी करीता अतिशय बुद्धि कौशल्य पूर्ण योजना तयार केली आहे. वास्तव जगात जे जे काही घडते, ते केवळ योगायोग नव्हे तर त्याच्या निर्धारित योजने नुसार घडते. तोच जिवित राखतो आणि तोच मृत्यु ही देतो. आणि तो या गोष्टीस पूर्णतः समर्थही आहे की मृताना दुसऱ्यांदा जिवंत करावे.

तोच खराखुरा शासनकर्ता आहे आणि सिंहासना वर उच्च आहे. त्याचा सत्ताधिकार प्रत्येक गोष्टीवर कायम आहे आणि असा कोणी नाही, जो त्याच्या तावडीतून निसटून जाऊ शकेल. शासकत्व (Sovereignty) केवळ त्याचाच करीता आहे आणि त्याच्या आदेशांचे व विधि

नियमांचे पालन त्याच्याच दासांवर बंधनकारक आहे.

तो सर्व प्रकारच्या नैपुण्यांनी व गुणांनी युक्त आहे; तेव्हा त्याचेच गुण गायला हवेत. आणि त्याचीच स्तुति प्रशंसा केली जावी. तो महानता व श्रेष्ठत्व बाळगणार आहे. म्हणून त्याचीच महानता व श्रेष्ठता वर्णिली गेली पाहीजे.

तो परम कृपाळू (रहमान) आहे आणि त्याचे कृपा छत्र सर्व वस्तुंवर आच्छादित आहे आणि तो परम दयाळू आहे आपल्या एकनिष्ठ दासांना आपल्या विशेष दयेने उपकृत करतो. तो दुआ (प्रार्थना) ऐकणारा आहे. त्याचे दास त्याला कोठे ही हाक मारोत, तो त्यांची हाक ऐकतो आणि आपल्या इच्छा व हिकमतीच्या अनुसार कारवायी करतो. तोच होय, ज्याच्याशी अपेक्षा बांधल्या जाऊ शकतात आणि तोच होय ज्याच्याशी दासांना अत्याधिक प्रेम असले पाहीजे.

तो कठोर शिक्षा देणारा ही आहे आणि माफ करणारा ही. तो न्याय करणारा आहे. जे लोक त्याचा इन्कार करतात व त्याच्या आज्ञेचा भंग करतात, त्यांना तो कठोर दंड देतो आणि जे लोक त्यावर ईमान राखतात व त्याची आज्ञा पाळतात त्यांना तो इनामाने उपकृत करतो; आणि तो आपल्या दासांवर मुळीच जुलूम करीत नाही.

तोच खरा कार्य साधक आहे, तेव्हा त्याच्या वरच भरवसा राखला गेला पाहीजे आणि त्याचेच भय बाळगले गेले पाहीजे. तो आपल्या मर्जीचा स्वतःच मालक आहे आणि असा कोणी नाही जो बळपूर्वक त्याच्याकडून एखादयाची शिफारस मान्य करवून घेईल. तो प्रत्येक गोष्टीस समर्थ आहे आणि त्याचा केवळ संकेत मात्र एखादया गोष्टीस अस्तित्वात आणण्यासाठी किंवा मिटविण्या साठी पुरेसा आहे.

अशा या उच्चतम पालन कर्त्याचे नाव अल्लाह आहे. आणि त्याचा इतर उत्कृष्ट नावांनी ही धावा केला जाऊ शकतो. एवढया तपशीला सह कुरआन खऱ्या ईश्वराची ओळख करून देतो, जो या ग्रंथाचे वैशिष्ट्य आहे. याच्या माध्यमाने मनुष्य आपल्या पालनकर्त्यास खऱ्या अर्थाने ओळखतो आणि त्याचे प्रेम त्यात निर्माण होते. हाच तो एकेश्वरवाद

(तौहीद)होय, ज्यावर कुरआन ईमान बाळगण्याचे आवाहान करतो.

२) सृष्टी रचनाकाराची मर्जी झाली की जमीनीवर एक अशी निर्मिती करावी, जिला इतर निर्मितीवर श्रेष्ठत्व लाभावे यास्तव माणसाला त्याने अशा प्रकारे घडविले व अशी गुणवत्ता प्रदान केली की तो एक वैशिष्ट्यपूर्ण निर्मिती बनली. त्याला असे ज्ञान आणि सामर्थ्य प्रदान केले की जमीनीवरच्या समस्त चीज वस्तुंवर त्याचे शासकत्व कायम झाले, आणि आकाशात ही तो उड्डाण करण्या योग्य बनला. त्याच्या भोजना करीता अतिशय चांगले खादया पदार्थ निर्माण केले आणि वस्त्र परिधानाची उच्च अभिरुचि प्रदान केली; यास्तव मनुष्य अंगावर पोषाख घालतो. या उलट जनावरे नागडीच राहतात. मनुष्य अन्न धान्य खातो, तर जनावरे चारा खातात, मनुष्य स्वादीष्ट फळे खातो, तर जनावरे गवत पाला खातात. अशा प्रकारे माणसाच्या पालन कर्त्याच्या देणग्या त्याच्यावर परिपूर्ण होत आहेत अर्थात त्याच्या उपकारांना व मेहरबानीला कसलीही सीमा नाही.

त्याने या समस्त देणग्या द्वारे माणसाची कसोटी घ्यायचे ठरविले आहे की मनुष्य हे सर्व प्राप्त करून आपल्या पालन कर्त्यास ओळखतो व त्याच्याशी कृतज्ञ शील बनून राहतो किंवा नाही. या कसोटी करीता त्याने जगाला परीक्षा स्थळ बनवून माणसाला त्यात उभे केले आहे. म्हणून हे जग मनोरंजनाचे किंवा हिंडण्या फिरण्याचे स्थान नाही, किंबहुना परिक्षेचे ठिकाण आहे आणि मनुष्य या ठिकाणी मौज मजे करीता नव्हे तर एका गंभीर उद्देश्या करीता पाठविला गेला आहे आणि तो म्हणजे जीवन संघर्षात आपल्या पालन कर्त्याच्या मार्गदर्शना नुसार चालणे आणि आपल्या अंगी ते गुण निर्माण करणे जे नैतिक व कर्म विषयक बाह्य व आंतरिक जीवनास सुशोभित करणारे व माणसाला सदैव कालीन जीवनाचे यश प्रदान करणारे आहेत. जर मनुष्य या गुणांना आत्मसात करतो तर त्याचा पालनकर्ता त्याला कधी ही न संपणाऱ्या व निरंतर राहणाऱ्या देणग्यांनी उपकृत करील आणि जर तो या गुणांना आपल्या अंगी निर्माण करीत नाही आणि आपल्या पालन

कर्त्याचा कृतज्ञ दास बनून राहतो तर परिणामी तो सदैव कालीन ईश शिक्षा भोगण्यास पात्र ठरेल.

ज्या अर्थी माणसाचे ऐहिक जीवन कसोटीचे जीवन ठरले, तर त्याच्या प्रत्येक वचनाचा व कर्माचा परिणाम आहे. चांगले वचन आणि कर्माचा चांगला परिणाम आणि वाईट वचन व कर्माचा वाईट परिणाम. या परिणामांच्या उदया करीता अल्लाहने कयामतीचा दिवस निश्चित केलेला आहे. न्याय दानाचा दिवस, जेव्हा ही जमीन दुसऱ्या जमीनी पासून आणि हे आकाश दुसऱ्या आकाशा पासून बदलून टाकले जाईल. या परिवर्तनाच्या प्रसंगी सृष्टीत जबरदस्त आणि मोठी भयंकर घटना घडून येईल आणि हे विश्व विक्षत होऊन, एका नव्या विश्वात, नव्या, स्थळ काळा निशी अस्तित्वात येईल. जे आचरणांच्या परिणामाना प्रकट करण्या साठी अतिशय साजेलेसे व उपयुक्त असेल.

त्या दिवशी अल्लाह समस्त मानवांना जे अगदी आरंभा पासून शेवट पर्यंत, जन्माला आले, मग मरण पावले, तो दुसऱ्यांदा सशरीर त्यांना निर्माण करील. एक देखील मनुष्य सोडला जाणार नाही, सर्वच लोक जमीनीतून उठवून उभे केले जातील आणि हशरच्या मैदानात एकत्र केले जातील, यासाठी की त्यांनी आपल्या आचरणाचा आपल्या पालन कर्त्या समोर जाब द्यावा आणि मग आपल्या चांगल्या वाईट कर्मानुसार चांगला किंवा वाईट मोबदला प्राप्त करावा.

कयामतीचा दिवस अल्लाह समोर हजर होण्याचा दिवस असेल; आणि प्रत्येक माणसाचा लेखा-जोखा, ज्यांची नोंद ठेवण्या करीता जगात फरिश्ते नियुक्त होते, त्याच्या हातात दिला जाईल, त्या वेळी प्रत्येक मनुष्य पाहील की त्याचे कोणताही लहान किंवा मोठे अमल (कर्म) असे नाही जे यात समाविष्ट नसावे त्या दिवशी अल्लाह प्रत्येक माणसाला त्याच्या कृत कर्माचा पुरेपूर मोबदला देईल. ज्या लोकांनी अल्लाह वर अशा प्रकारे ईमान राखले असेल, ज्या प्रकारे ईमान राखण्याचा आदेश कुरआनात दिला गेला आहे आणि त्याची उपासना व आज्ञा पालन करतांना सत्कर्म पूर्ण जीवन पार पाडले असेल, ते

नेहमी करीता जन्नत मध्ये दाखल केले जातील. तिथे त्यांच्या करीता ना अन्नाची समस्या असेल, ना वस्त्राची आणि ना निवाऱ्याची. खाण्या करीता उच्च खादया, पिण्या करीता चवदार पेये, अंगावर घालण्या करीता उत्कृष्ट पोषाख, राहण्या करीता चांगली व स्वच्छ शुद्ध घरे, चिरकाळ असणाऱ्या बागां मध्ये असतील. आणि सर्वात विशेष म्हणजे त्यांच्या पालनकर्त्याची प्रसन्नता त्यांना लाभेल. अशा प्रकारे त्यांच्या वर त्यांच्या पालनकर्त्या तर्फे देणग्या व कृपेचा वर्षाव होईल आणि त्यांना दुःख, त्रास यातना कशाचा ही सामना करावा लागणार नाही. ही आहे आखिरत ची सफलता.

याच्या अगदी उलट, ज्या लोकांनी आपल्या पालनकर्त्यावर ईमान बाळगण्यास नकार दिला असेल आणि त्याच्या मार्गदर्शना पासून बेपर्वा होऊन जगात मनाला येईल ते करीत राहिले असतील त्यांना आपल्या बंड व विद्रोहाची शिक्षा हमखास मिळेल मग त्यांनी बाहयतः काही सत्कर्म केलेली का असेनात. अल्लाह शी बंड आणि विद्रोह सर्वाधिक मोठा अपराध आहे. त्यानंतर कोणताही मनुष्य आपल्या कोणत्याही चांगल्या कामा बद्दल बक्षिसास पात्र ठरत नाही. अशा प्रकारच्या लोकांना जहन्नम च्या आगीत झोकून दिले जाईल. जिथे त्यांना भयंकर आगीची शिक्षा यातना भोगावी लागेल. आणि ती ही सदैव काळा करीता, केवढा खेदजनक आणि भयंकर परिणाम आहे अल्लाहचा इन्कार (कुफ्र) करणाऱ्यांचा।

शिक्षा आणि मोबदल्याचा हा व्यवहार कयामतीच्या दिवशी उदभवेल आणि जन्नत व जहन्नम सत्य घटना बनून समोर येऊन ठेपेल मग कोणाची ही इन्कार करण्याची मजाल होणार नाही. आचरणाचे हे परिणाम जिथे दिसून येतील आणि जिथे माणसाला सदैव कालीन जीवन जगावे लागेल, मग ते बक्षीस व सन्मानाचे जीवन असो किंवा यातना आणि दुःखाचे जीवन, याला अखिरतचे जीवन म्हणतात आणि कुरआन आखिरत वर ईमान बाळगण्याचे आवाहान करतो.

३)माणसाचा पालन कर्ता अल्लाह आहे आणि त्याने ज्या अर्थी

माणसाला परीक्षेच्या ठिकाणी उभे केले आहे आणि आखिरत मध्ये प्रत्येकाला आपल्या कर्माचा मोबदला प्राप्त करायचा आहे तेव्हा याची स्पष्ट निकड अशी आहे की अल्लाहने माणसाला या गोष्टीशी अवगत करावे की ती कोणती श्रद्धा आणि ते कोणते आचरण आहे, ज्यावर आखिरतचे जीवन अवलंबून आहे आणि ती कोणती श्रद्धा आहे व कोणते आचरण आहे, जे आखिरत मध्ये विनाशाला कारणीभूत ठरतात. याच निकडींना पूर्ण करण्या करीता अल्लाहने आपले पैगंबर पाठविले ज्यांना अल्लाहने वही द्वारे धर्म आणि आपल्या शरीरतचे ज्ञान प्रदान केले. 'वहय' (Revelation) असामान्य, ज्ञानसाधन आहे जे पैगंबरांनाच प्राप्त होते. अल्लाह अपरोक्षाच्या गोष्टी त्यांच्यावरच प्रकट करतो आणि आपली वाणी त्यांच्यावर फरिश्त्यांच्या द्वारे अवतरीत करतो आणि त्यांना ग्रंथ प्रदान करतो. या साठी की त्यांनी अल्लाहचा संदेश त्याच्या दासां पर्यंत काही ही उणे अधिक न करता पोहचवावा. पैगंबर अतिशय विश्वसनीय, आणि उच्च चारित्र्याचे असतात, जे अल्लाहच्या संदेशास कसल्याही प्रकारे कमी अधिक न करता पोहचवितात. अशा प्रकारे अल्लाहच्या दासांवर अल्लाहचे प्रमाण प्रस्थापित होते. पैगंबरांच्या या कामाला रिसालत (प्रेषित्व) म्हणतात. ज्यावर कुरआन ईमान बाळगण्याचे आवाहन करतो आणि प्रेषित्वा वरील ईमान परीपूर्ण होऊ शकत नाही, जोपर्यंत फरिश्त्यांवर आणि त्यांच्याद्वारे पैगंबरांवर अवतरीत केल्या जाणाऱ्या ग्रंथावर न राखले जावे.

पैगंबर जगातल्या प्रत्येक जन समुहात पाठविले गेले आणि ते जगातल्या विभिन्न क्षेत्रांमध्ये येत राहिले. अल्लाहने अंतिम पैगंबर या नात्याने हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम यांना मक्का येथे पाठविले आणि यांच्यावर आपला अंतिम ग्रंथ कुरआन अवतरीत केला, जो माणसाच्या मार्गदर्शनाकरीता एक परिपूर्ण ग्रंथ आहे; आणि ज्या अर्थी त्याच्या रक्षणाची जबाबदारी अल्लाहने स्वतःघेतली आहे आणि म्हणूनच हा ग्रंथ आपल्या मुळ स्वरूपात आज ही आहे. तेव्हा

एखादया नवीन पैगंबराची आवश्यकता बाकी राहिली नाही. या साठी सर्वश्रेष्ठ अल्लाहने हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम यांना 'खातमुन्नबीय्यीन' अंतिम प्रेषित दर्शविले. कुरआन समस्त पैगंबरांवर ईमान बाळगण्याचे आवाहन करतो; ज्यांची अंतिम कडी हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम हे आहेत. हे रिसालत प्रेषित्वा संबंधीचे ईमान आहे.

अल्लाहचा ग्रंथ:

कुरआन अरबी भाषेत आहे आणि आपल्या मुळ स्वरूपात अस्तित्वात आहे. या ग्रंथातील मजकुर स्वतःया गोष्टीची साक्ष देतात की हा निःसंशय अल्लाहचाच ग्रंथ आहे आणि यात ज्या गोष्टी देखील प्रस्तुत केल्या गेल्या आहेत, त्या हृदय स्पर्शी आहेत. आणि कमालीच्या बुद्धि कौशल्यावर आधारीत आहेत. अनुवादाच्या सहाय्याने ही मनुष्य याचा अभ्यास करून हा अल्लाहचा ग्रंथ असण्या विषयी समाधान प्राप्त करू शकतो. कुरआना खेरीज आज जगात कोणताही ग्रंथ असा नाही ज्यातला प्रत्येक शब्द अल्लाहची वाणी असावी आणि ही देखील वस्तुस्थिती आहे की हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम यांना फक्त अरबी लोकांकडे पैगंबर म्हणून पाठविले गेले नव्हते किंबहुना संपूर्ण जगातील लोकां करीता आणि कियामती पर्यंत करीता रसूल (पैगंबर) बनवून पाठविले गेले आहे आणि कुरआन देखील राष्ट्र संप्रदायाच्या भेद विना संपूर्ण मानव जाति करीता आणि प्रत्येक युग व प्रत्येक देशाच्या लोकां करीता मार्गदर्शक कारक ग्रंथ आहे.

आज हा ग्रंथ आमच्या समोर उघड पानां मध्ये हजर आहे आणि ज्या अर्थी तो आमच्या पालनकर्त्या तर्फे आहे तर यापासून गफलत कां? आपल्या पालन कर्त्याचा ग्रंथ वाचण्या करीता असा कोण आहे जो बेचैन होणार नाही? परंतु अधिकांश लोक असे आहेत जे हे जाणत नाहीत की कुरआन त्यांच्या पालनकर्त्या अल्लाहची वाणी आहे, जी त्याने आपला दासांच्या अर्थात समस्त मानवांच्या मार्गदर्शनास्तव अवतरीत केली आहे. आणि खरी गोष्ट म्हणजे लोक ऐहिक भक्ति आणि भौतिक लाभां मध्ये असे तल्लीन

आहेत की त्यांना ना सत्याचा शोध आहे आणि ना या गोष्टीची चिंता की मेल्यानंतर आपल्याला कोणत्या गोष्टीला तोंड द्यावे लागणार आहे.

स्पष्ट शिकवणी:

आणि ही देखील एक वस्तुस्थिती आहे की कुरआन आणि याच्या पैगंबराच्या शिकवणी अतिशय स्पष्ट, विश्वव्यापी सत्यांवर आधारीत आणि न्यायाचे उघड उदाहरण आहे. एकमेव पालन कर्त्याच्या उपासनेचे असे विधि सांगितले गेले आहेत की त्याहून उत्कृष्ट पद्धतींची मनुष्य कल्पना ही करू शकत नाही. नमाजचेच उदाहरण घ्या, कियाम,रुकूअ, सजदा कसे उत्कृष्ट उपासना विधि आहेत. कुरआनाची तिलावत (पठण) कशी मंत्र मुग्ध करणारी असते. अल्लाहची स्तुती (प्रशंसा) करणारी वचने किती वास्तव पूर्ण असतात. मसजिदीत जेव्हा पंक्तिबद्ध होऊन नमाज अदा केली जाते, तर किती आत्मवर्धक दृश्य असते, आणि मानव-समानतेचा केवढा चांगला धडा मिळतो। नैतिकतेचे ते स्तर सादर केले गेले आहे, जे माणसाला परिपूर्ण मानव बनविते एकमेकांवरील हक्क, आणि कर्तव्ये अशा प्रकारे निर्धारित केली गेली आहेत की मानव-बंधुत्वाचे नाते भक्कम होते. विवाह सोहळा अतिशय सोपा बनविला गेला आहे आणि स्त्री पुरुष संबंधात सहज सुलभता, आवड निर्माण करण्याची उपाय योजना केली गेली आहे, आपल्या कमाईस स्वच्छ शुद्ध राखण्याची आणि कारभार व व्यापार उदिमात योग्य साधनांचा अवलंब करण्याची ताकीद केली गेली आहे. कला आणि संस्कृतिला प्रत्येक प्रकारच्या निर्लज्जते पासून व वाहय्यात गोष्टी पासून अलिप्तस ठेवण्याचे आदेश दिले गेले आहेत. आणि राजकारण व सामूहिक जीवनाला न्याय्य तत्वांची जोड देण्याची उपाय योजना केली गेली आहे आणि मानव समानते चे उच्च उदाहरण प्रस्थापित केले गेले आहे. काय मनुष्य जीवनात हा समतोल ही स्वच्छ शुद्धता, चारित्र्याची ही उच्चता उपासनेचा हा हक्क, व्यवहारातील हा साफ सुथरेपणा, उद्योग व्यवसाया मधील ही सचोटी आणि राजकारणातील ही न्यायप्रियता व सत्यप्रियता या शिकवणीचे सत्य असण्याचा व

अल्लाह प्रणित असण्याचा डोळस पुरावा नव्हे? मग या अल्लाह प्रणित जीवन मार्गाचा अवहेलना करून जीवन व्यतीत करण्याच्या इतर मार्गाचा अवलंब करणे उचित कसे ठरू शकते?

सैताना पासून सावध:

कुरआन सावध करतो की सैतान माणसाचा उघड असा शत्रू आहे. त्याच्या पासून खबरदार रहावे. सैतान (Satan) एक निर्मिती आहे जी जिन्नां पैकी आहे आणि जिन्नांना अल्लाहने आगी पासून उत्पन्न केले आहे. ती डोळ्यांना न दिसणारी निर्मिती आहे. सैतानाला माणसाशी या कारणास्तव वैर आहे की अल्लाहने माणसाला माती पासून निर्माण करून त्याला जिन्नांवर श्रेष्ठत्व प्रदान केले. सैतानाने अल्लाहच्या आज्ञेचा भंग केला व गर्व केला म्हणून तो तिरस्कृत ठरला. आता त्याचे काम माणसांना सन्मार्गा पासून विचलीत करणे हे आहे आणि अल्लाहने त्याला ही सवड अशा करीता दिली आहे की या द्वारे माणसांची परीक्षा घेतली जावी. या बाबत की कोण सैतानाच्या जाळयात येतो आणि कोण आपल्यात पालन कर्त्याच्या मार्गदर्शना नुसार आचरण करतो. सैतानाला हे सामर्थ्य दिले गेले नाही की त्याने बलपूर्वक माणसांना मार्गभ्रष्ट करून टाकावे किंबहुना त्याला या गोष्टीची संधी दिली गेली आहे की त्याने मनात कुविचार निर्माण करावेत व अपप्रवृत्तीला प्रोत्साहन द्यावे त्याच्या प्रभावाला बळी पडणे न पडणे माणसाच्या इखत्यारीत हातात आहे. जे लोक सैतानाच्या प्रभावा पासून स्वतःला वाचवू इच्छितात त्यांना सर्वश्रेष्ठ अल्लाह त्याच्या उपद्रवा पासून सुरक्षित राहण्याची सुबुद्धि प्रदान करतो. हा आमच्या पालन कर्त्याचा फार मोठा उपकार आहे की त्याने आम्हाला आमच्या खुल्या दुश्मना पासून सचेत केले आहे. या साठी की त्याच्या धोकादायक आणि फसव्या गोष्टी मध्ये आम्ही येऊ नये. सैतानाला आम्ही पाहू शकत नसलो तरी मनात वाईट विचारांचे येणे, तसेच मानव वस्त्यांचे उपद्रव उत्पाताने व्यापून जाणे या गोष्टीचे स्पष्ट प्रमाण व लक्षण आहे की माणसाचा एक वैरी आहे जो त्याला वाईट गोष्ट अर्थात दुष्कर्म व दुराचार करण्यास प्रवृत्त करतो.

दुसरीकडे माणसाला भलाईचे प्रोत्साहन देण्या करीता अल्लाहने पैगंबरांचा क्रम चालविला आणि ग्रंथ अवतरीत केले, ज्यांच्या द्वारे ईमान आणि सत्कर्म पूर्ण जीवन जगणाऱ्यांना यशाची खुषखबर दिली गेली. तात्पर्य जगात चांगल्या आणि वाईट दोन्ही प्रकारच्या प्रोत्साहनांची सामुग्री केली गेली आहे आणि माणसाला यात फरक करण्याची व स्वतः करीता दोघांपैकी कोणा एकाची निवड करण्याची संधी उपलब्ध केली गेली आहे. आणि यातच त्याची परीक्षा आहे.

जगाची सध्या स्थिती न्यायाला हाक मारीत आहे:

जगाची सध्याची परिस्थिती मोठी भिषण आहे आणि माणसाला विचार चिंतनाचे आवाहान करीत आहे. कोणताही देश असा नाही, जिथे न्यायच न्याय असावा. दुर्बलांचे हक्क डावलले जात आहेत आणि अत्याचार दिवसेंदिवस वाढत जात आहे. मानव रक्त अगदी स्वस्त झाले आहे आणि दहशतवादाने शांती सुबतेला सुरुंग लावला आहे. कायद्याचे रक्षक कायद्याचा मुडदा पाडत आहेत आणि भ्रष्टाचारा (Corruption) ने समाजात नासुर चे स्वरूप धारण केले आहे नैतिक अधःपतनाची दशा अशी आहे की मुलगा जन्मदात्या पित्यावर हात उचलतो आणि विद्यार्थी आपल्याला ज्ञान देणाऱ्या शिक्षकाला बडवून काढतो. स्त्री पूर्णतः निर्लज्जपणे पुरुषां समोर उभी आहे. नग्नतेने फॅशनचे गोंडस रुप धारण केले आहे. अश्लील गाणी कानात विष घोळतात आणि भावना भडकवून दुराचारास प्रवृत्त करतात. ज्यांच्या हातात धन संपत्ति आहे ते तिचा व्यर्थ आणि दिखाव्याच्या कामांमध्ये मुक्त हस्ते खर्च करीत आहेत आणि त्यांना याची काहीच जाणीव नाही की या धनाने किती तरी गरीबांच्या समस्या सोडविल्या जाऊ शकतात. व्याज बट्ट्याने संपूर्ण आर्थिक व्यवस्थेला प्रभावित करून लोकांना स्वार्थी पणाच्या रोगात वाईट रित्या ग्रासून टाकले आहे. व्यवसायात लूटमार सार्वत्रिक झाली आहे आणि शासनाच्या विविध खात्यांमध्ये लाच लूचपतीचा बाजार तेजीत आहे, ऐतखाऊ व हरामखोर लोक वैभवाच्या शिखरावर पोहचू लागले आहेत तर कष्टाळू आणि सचोटीने

जगणारे लोक दडपणाखाली राहण्यास विवश आहेत. पाशवी वृत्तीच्या लोकांचे अधिपत्य आहे आणि राजकारणात कामचोर व ऐत खाऊ लोकांचा गाजावाजा होत आहे. शासनाच्या खुर्चीवर असाच इसम आरूढ झालेला दिसतो. जो नितिमत्तेने अगदी ठेंगणा, उपद्रवी दुराचारी आहे. याखेरीज युद्धांनी मोठ्या प्रमाणात मानवी संहाराची फार मोठी उपाय योजना करून ठेवली आहे. विज्ञान आणि तंत्रज्ञानाच्या प्रगतीने माणसाला नागरी संस्कृतीच्या उंच शिखरावर पोहोचविले असेल तरी त्याच्या करीता मोठ-मोठे धोके ही निर्माण केले आहेत. अणुबॉम्बचा वापर संपूर्ण सांस्कृतिक प्रगतीला मातीत मिळविण्यास पुरेसा आहे. एक शक्तिशाली बॉम्ब लक्षावधी लोकांना क्षणार्धात मृत्युच्या कराल दाढेत लोटतो. तर काय हे जग अंधेर नगरी आहे? काय ही चिंताजनक परिस्थिती हे दहशतपूर्ण वातावरण आणि हे समस्यांचे जाळे आणि अत्याचाराने व्यापलेले जीवन माणसाला झिंजोडीत नाही की ती वेळ दूर नाही जेव्हा सर्व विश्वांचा पालनकर्ता न्यायालय प्रस्थापित करील आणि अत्याचार पिडीतांचे गान्हाणे ऐकले जाईल. मग प्रत्येक जण हे पाहील की त्याने मरणोत्तर जीवना करीता कोणती उपाय योजना करून ठेवली आहे? त्याचा पालनकर्ता त्याच्या पासून मुळीच गाफील नाही.

न्यायलयाचा दिवस स्थापित होण्यापूर्वी कुरआन स्पष्ट शब्दात खबरदार करतो की

१) समस्त मानवांना कुरआनाच्या पैगंबरावर ईमान बाळगण्याची आणि त्यांचे अनुसरण करण्याचे आवाहन

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ
اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ لَا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ

'सांगा, लोक हो ! तुम्हा सर्वांकडे त्या अल्लाहचा रसूल (पैगंबर) आहे, ज्याच्या करीता आकाशांची व जमीनीची राज्यसत्ता आहे. त्याच्या खेरीज कोणी ही ईश्वर नाही तोच जिवंत राखतो आणि तोच मारतो यास्तव ईमान बाळगा अल्लाह वर,

الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ - (سورة الاعراف: ١٥٨)

२) अल्लाह आणि त्याच्या पैगंबरावर ईमान न बाळगणे कुफ्र (इन्कार) आहे.

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
فَأَنَّا آخِذْنَا بِالْكَفَرِينَ سَعِيرًا -
(سورة الفتح - ١٣)

३) उपासना अल्लाह खेरीज अन्य कोणाची दुरुस्त नाही.

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يُؤْمِرُ
الْبَئِيسِ - (سورة هود - २६)

४) शिर्क (अल्लाहच्या सोबत अन्य एखादयास ईश्वर आणि उपास्य ठरविणे किंवा मुर्तीची उपासना करणे) माफ न करण्या योग्य गुन्हा आहे. माणसाने या गुन्ह्या पासून तौबा न केल्यास.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ
بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ
يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا -
(سورة النساء: ११६)

त्याचे रसूल निरक्षर प्रेषितावर जे अल्लाह आणि त्याच्या फर्मांनांवर ईमान बाळगतो आणि अनुसरण करा त्याचे यासाठी की तुम्हाला मार्गदर्शन लाभावे. (सुरह अअराफ- १५८)

‘आणि ज्याने अल्लाह व त्याच्या पैगंबरावर ईमान बाळगले नाही तर अशा इनकार करणाऱ्या लोकांकरीता आम्ही धगधगणारी आग तयार करून ठेवली आहे.’ (सुरह फत्ह- १३)

‘की अल्लाह च्या खेरीज अन्य कोणाची ही उपासना करू नका, मला तुमच्या संबंधाने एका दुःखदायक दिवसाच्या शिक्षेचे भय आहे.

(सूरह हूद- २६)

‘अल्लाह या गोष्टीस कदापि माफ करणार नाही की त्याचा एखादा सहभागी ठरविला जावा, त्या खेरीज जो गुन्हा तो ज्याच्या करीता इच्छिल, माफ करील आणि ज्याने अल्लाहचा सहभागी ठरविला तो भटकून जाऊन दूर निघून गेला’. (सूरह निसा- ११६)

५) तीन ईश्वर आणि त्रिमूर्ति ची कल्पना खोटी आहे.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ
ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ
وَاحِدٌ - (سورة المائدة - ८३)

६) देवी देवतांना लाभ आणि हानि पोहचविणारे समजणे वस्तुस्थितीच्या विरुद्ध आहे. अल्लाहच्याच हाती आहे लाभ हानि पोहचविणे.

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ قُلِ اللَّهُ قُلِ
أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ
هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ - (سورة الرعد - १६)

निश्चितच त्या लोकांनी कुफ्र (इन्कार) केले, ज्यांनी म्हटले की अल्लाह तिघांपैकी एक आहे. वास्तविक एक ईश्वरा खेरीज आणखी कोणी ईश्वर नाही. (सूरह मायदा- ७२)

‘याना विचारा, आकाशांचा व जमीनीचा रब्ब (पालनकर्ता) कोण आहे? सांगा, अल्लाह यांना विचारा, मग काय तुम्ही त्याला सोडून इतरांना आपला कार्य साधक ठरवून घेतले आहे. जे स्वतःआपल्या करीता ही ना एखादया नपऱ्याचा अधिकार बाळगतात आणि ना एखादया हानिचा. सांगा, काय आंधळा आणि डोळस दोन्ही समान आहेत? अंधार आणि उजेड सारखाच आहे? किंवा यांनी ठरविलेल्या सहभागीनी अशाच प्रकारे निर्माण केले आहे, ज्या प्रकारे त्याने निर्माण केले आहे, ज्या निर्माण केले आहे, ज्या कारणास्तव निर्माण करण्याचा मामला यांच्याकरीता साशंक झाला आहे? सांगा, अल्लाहच प्रत्येक वस्तुचा निर्माता आहे आणि तो एकमेव आहे. सर्वांना आपल्या काबूत ठेवणारा’’. (सूरह रअद- १६)

७) मूर्तिपूजक आणि त्यांच्या मूर्त्या दोन्ही ही जहन्नम चे इंधन बनतील.

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ - لَوْ كَانَ
هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ -

(سورة الانبياء- १८-१९)

८) अल्लाह खेरीज अन्य ईश्वरा (देवा) करीता कसलेही प्रमाण नाही.

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ
فَأَنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ -

(سورة المؤمنون: ११)

९) अल्लाह सोबत अन्य देवांना पुकारण्या वर तंबी.

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ
اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ - إِنِّي
لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ -

(سورة الذاريات: ५१)

१०) अल्लाह संबंधी खोटे बोलणारे आणि इस्लामच्या आवाहनास

“आणि तुम्ही व त्या वस्तु ज्यांची तुम्ही अल्लाह ला सोडून पूजा आर्चना करता (अर्थात मूर्त्या) जहन्नम चे इंधन होत. तुम्हाला अपरिहार्यतः तिथे पोचणे आहे. जर हे खरोखरीच देव असते तर त्या ठिकाणी पोचले नसते आणि सर्वांना सदैव काळ त्यातच राहायचे आहे.” (सूरह अंबिया - १८, १९)

“आणि जो कोणी अल्लाह सोबत अन्य एखादया ईश्वरास (देवास) पुकारील, ज्याच्या करीता याच्या जवळ कोणतेही प्रमाण नाही तर त्याचा हिशेब त्याच्या पालन कर्त्या जवळ आहे. निश्चित काफिर कधी ही सफतला प्राप्त करू शकत नाही.”

(सूरह मोमीन- ११७)

“आणि अल्लाह सोबत अन्य एखादा देव ठरवू नका. मी त्याच्या तर्फे तुमच्या करीता उघड खबरदार करणारा आहे.”

(सूरह ज़ारियात - ५१)

रह करणारे सर्वात मोठे अत्याचारी आहेत.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ -
(سورة الصف: ८)

११) कियामत निश्चितच येईल.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ
فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ (سورة المؤمن: ५९)

१२) कियामतीची वेळ अल्लाहलाच माहीत आहे.

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا
الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ
عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ - (سورة الملك: २५-२६)

१३) आपल्या पालन कर्त्याचे आवाहन कबुल करा या आधी की कियामतीचा दिवस यावा.

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا
مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ

“आणि त्याहून मोठा अत्याचारी कोण असेल जो अल्लाहवर खोटे कुभांड रचेल, वस्तुतः त्याला इस्लाम कडे बोलाविले जात असावे? अल्लाह जुलमी लोकांना मार्गदर्शन करीत नसतो.”

(सूरह अस्सफ-७)

“कियामतीची वेळ निश्चितच येणार आहे यात काहीच शंका नाही, परंतु बहुतेक लोक ईमान बाळगत नाही.”

(सूरह मोमीन- ५९)

“हे लोक म्हणतात की, जर तुम्ही सच्चे असाल तर सांगा, हा वादा केव्हा पूर्ण होईल? सांगा, याचे ज्ञान तर अल्लाह जवळच आहे. मी तर फक्त उघडरित्या खबरदार करणारा आहे.”

(सूरतुल मुल्क - २५, २६)

“आपल्या पालन कर्त्या (रब्ब) चे आवाहन कबूल करा या आधी की अल्लाह तर्फे एक असा दिवस यावा, जो टाळला जाऊ शकणार नाही त्या दिवशी तुमच्या करीता कोणतेही आश्रय

स्थान नसेल आणि ना तुम्ही (अज़ाब ला) दुर करू शकाल.”

(सूरतुसशूरा- ४७)

وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ -

(سورة الشورى: ५८)

१४) कियामतीचा सूर

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ

إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ -

(سورة يس: ५१)

१५) लोकां करीता सावधगिरीची सूचना, अल्लाहचा अज़ाब येण्यापूर्वी.

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ

الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ

ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ

أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبُ

دُعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُلَ

أُولَٰئِكَ تَكُونُوا آفْسَٰسُكُمْ مِّنْ

قَبْلِ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ -

(سورة ابراهيم: ५५)

१६) काफिर(इन्कार करणारे) कियामतीच्या दिवशी कसे उठतील?

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ

الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ -

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ

يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ

“आणि सूर (तुतारी) फूंकला जाईल तेव्हा ते अकस्मात आपल्या कबरीतून बाहेर पडून आपल्या पालन कर्त्या कडे धाव घेतील.”

(सूरह यासीन- ५१)

“लोकांना त्या दिवसा बाबत खबरदार करा जेव्हा अज़ाब त्यांच्या पर्यंत येऊन ठेपेल. त्या दिवशी अत्याचारी म्हणतील, हे आमच्या पालन कर्त्या। आम्हाला थोडयाशा मुदती करीता सवड दे, आम्ही तुझे आवाहन कबूल करू आणि पैगंबरांचे अनुसरण करू (उत्तर दिले जाईल) काय तुम्ही याच्या पूर्वी शपथा घेऊन म्हणत नव्हते की आम्हाला (जगातून) स्थलांतरित व्हायचे नाही.”

(सूरह इब्राहीम- ४४)

“तेव्हा यांच्या पासून तोंड फिरवा, ज्या दिवशी पुकारणारा यांना एका सक्त अप्रिय गोष्टी कडे बोलावील. यांच्या नजरा अपमानाने झुकलेल्या असतील आणि अशा प्रकारे कबरी

मधून बाहेर पडतील की जणू विखुरलेले टोळ होत.

पुकारणाऱ्याकडे भयभीत होऊन धावत असतील. त्या वेळी काफिर म्हणतील, हा मोठा कठीण दिवस आहे.” (सूरतुल कमर- ६ ते ८)

كَانَتْهُمْ جِرَادٌ مُّتَشَرِّبٌ -

مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ

يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ

عَسِرٌ - (سورة القمر: ८६)

१७) काफिरा (इन्कार करणाऱ्या) ची जहन्नम वर हजेरी आणि त्यांचे सत्याला मानणे.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ

كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ

هٰذَا بِأَلْحَقٍ قَالُوا بَلَىٰ

وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ -

(سورة احقاف: ५५)

“ज्या दिवशी काफिर जहन्नम च्या आगी पुढे हजर केले जातील (त्यांना विचारले जाईल) काय हे सत्य नाही? ते म्हणतील, होय, आमच्या पालन कर्त्याची शपथ (हे निश्चितच सत्य आहे) फर्माविले जाईल, तर चाखा शिक्केची गोडी आपल्या इन्कार करण्या पायी.

(सूरह अहकाफ - ३४)

१८) शिक (अनेकेश्वरोपासना) करणाऱ्या अत्याचारींचा शेवट.

لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن

فَوْقِهِمْ غَوَٰشٍ وَكَذٰلِكَ

نَجْزِي الظَّٰلِمِينَ -

(سورة الاعراف: ५१)

“त्यांच्या करीता जहन्नम (आगी) चेच अंशरूण असेल आणि वरून पांघरूण देखील त्यांचेच असेल.

आम्ही अत्याचारींना अशाच प्रकारे मोबदला देतो.

(सूरह अअराफ- ४१)

१९) कुफ्र (इन्कार) करणाऱ्यांचा शेवट.

لهٰذٰنِ خَصْمِيْنَ اٰخْتَصَمُوْا فِى

رَبِّهِمْ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِعَتْ

“हे दोन पक्ष आहेत, ज्यांनी आपल्या पालन कर्त्या बाबत भांडण केले, तर ज्यांनी इन्कार केला, त्यांच्या करीता

لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ
فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ -
يُضْهِرُ بِهِ مَافِي بُطُونِهِمْ
وَالْجُلُودُ - وَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ
حَدِيدٍ - كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا
فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ - (سورة الحج: ١٩, ٢٢)

२०) कियामतीस खोटे ठरविणाऱ्यांचा शेवट.

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا
لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا -
إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ
سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَرَفِيرًا -
وَإِذَا الْفُؤَامُنْهَا مَكَانًا صَبَقًا
مُفْرَرِينَ دَعَاؤَاهُنَا لِكَ
تُبُورًا - لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ
تُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا تُبُورًا
كَثِيرًا - (سورة الفرقان: ١١, ١٢)

२१) काफिरांचे जहन्नम मध्ये स्वीकार करणे.

27

आगीचे पोषाख कापले गेले आहेत.
त्यांच्या डोक्यावर उकळते पाणी टाकले
जाईल.
ज्यामुळे यांच्या पोटातल्या वस्तु आणि
यांच्या चामड्या गळून पडतील तसेच
यांना (शिक्षा देण्या) करीता लोखंडी
गदा असतील. जेव्हा कधी ते या
गुदमरण्या पासून बाहेर पडू इच्छितील,
यात परत केले जातील की चाखा
आता जळण्याच्या अज्ञाब (शिक्षे) ची
गोडी.”

(सूरतुल हज्ज- १९ ते २२)

“वस्तुस्थिती ही आहे की या लोकांनी
कियामती च्या वेळेस खोटे ठरविले
आहे आणि जो या घटकेस खोटे
ठरविल, त्याच्या करीता आम्ही
धगधगती आग तयार करून ठेवली
आहे ती जेव्हा दुरून यांना पाहिल,
तेव्हा हे तिचा क्रोधावेग व तिच्या
गर्जनेचा आवाज ऐकतील. आणि जेव्हा
हे जखडलेल्या स्थितीत तिच्या एखादया
तंग जागेत टाकले जातील तेव्हा
आपल्या मृत्युला हाका मारतील आज
एका मृत्युला नव्हे तर अनेकानेक मृत्यूंना
बोलवा.”

(सूरतुल फुर्कान ११ ते १४)

28

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ
جَهَنَّمَ ط وَبئْسَ الْمَصِيرُ -
إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا
لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ - تَكَادُ
تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ط كُلَّمَا أُلْقِيَ
فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا
أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ - قَالُوا بَلَى
قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا
مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ
أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ -
وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ
مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ -
فَأَعْتُرُفُوا بِذُنُوبِهِمْ فُسْحَقًا
لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ -

(سورة الملك: १०, ११)

२२) काफिरांना जहन्नम कडे नेण्याचे दृष्य.

وَسَيُقَالُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى
جَهَنَّمَ زُمْرًا ط حَتَّى إِذَا

“ज्या लोकांनी आपल्या पालन
कर्त्याचा इन्कार केला आहे, त्यांच्या
करीता जहन्नमची शिक्षा आहे आणि
ते मोठे वाईट ठिकाण आहे, जेव्हा ते
यात फेकले जातील. तेव्हा तिच्या
गर्जनेचा स्वर ऐकतील. आणि ती
उकळत असेल, प्रकोपातिरेकाने फाटली
जात असेल. प्रत्येक वेळी जेव्हा एखादा
समूह त्यात टाकला जाईल, तिचे
संरक्षक त्यांना विचारतील काय
तुमच्या जवळ कोणी खबरदार
करणारा आला नव्हता? ते उत्तर देतील,
होय, खबरदार करणारा आमच्या
जवळ आला होता परंतु आम्ही त्याला
खोटे ठरविले आणि म्हटले, अल्लाहने
काहीच अवतरीत केले नाही. तुम्ही
मोठ्या मार्गभ्रष्टतेत पडलेले आहात.
आणि ते म्हणतील जर आम्ही ऐकले
असते किंवा समजलो असतो तर
जहन्नम मध्ये सामील झालो नसतो.
अशा प्रकारे ते आपल्या अपराधांना
कबूल करतील तेव्हा धिःक्कार असो
जहन्नम वाल्यांचा.

(सुरह मुल्क- ६ ते ११)

“आणि काफिरांना जहन्नम कडे टोळक्या
टोळक्यांनी हाकत नेले जाईल. येथपावेतो
की जेव्हा ते तिच्यापर्यंत पोहचतील तर

جَاءَ وَهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ
عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا ۗ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ - قِيلَ
ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خُلْدِينَ فِيهَا ۗ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ -

(سورة الزمر- ٤١- ٤٢)

२३) अल्लाह समोर हजर होण्यास खोटे ठरविणारे कियामतीच्या दिवशी पश्चाताप करतील

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ
اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا
يَحْسِرَتْنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۗ وَالْآسَاءُ
مَا يَزُرُونَ ۗ

(سورة النعام: ३१)

तिचे दरवाजे उघडले जातील आणि तिचे देखरेख करणारे यांना विचारतील, काय तुमच्या जवळ तुमच्या पैकीच पैगंबर आले नव्हते? ज्यांनी तुमच्या पालन कर्त्याच्या आयती(वचने) तुम्हाला ऐकविली असावीत आणि तुमच्या या दिवसाच्या येण्या विषयी तुम्हाला भय दाखविले असावे? ते म्हणतील खचितच आले होते. परंतु काफिरांवर अजाब (शिक्षे) चे फर्मान पूर्ण झालेच. सांगितले जाईल, दाखल व्हा जहन्नमच्या दरवाज्या मध्ये यात सदैव राहाल. तेव्हा घमेंड करणाऱ्याचे केवढे वाईट ठिकाण आहे.

(सुरह जुमर- ७१, ७२)

होण्यास खोटे ठरविणारे कियामतीच्या

“विनाश ग्रस्त झाले ते लोक, ज्यांनी अल्लाहच्या भेटीस खोटे ठरविले. येथ पावेतो की जेव्हा ती वेळ अचानक प्रकट होईल तेव्हा म्हणतील. अरेरे। या बाबत आमच्या कडून केवढी उणीव झाली !आणि ते आपली ओझे आपल्या पाठीवर उचलून धरलेले असतील.

तर किती वाईट ओझे आहे जे हे उचलत असतील।

(सुरह अनआम- ३१)

२४) आपल्या पालन कर्त्या तर्फे येणाऱ्या सत्याचा इन्कार करणारे जहन्नमच्या तावडीत.

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ
بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۗ وَإِنْ
يَسْتَعْجِلُونَا يُعَاثُوا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي
الْوُجُوهُ ۗ بِئْسَ
الشَّرَابُ ۗ وَسَاءَ ثَمَرًا
مُزْتَفًا - (سورة الكهف: २९)

२५) जहन्नम मध्ये दुःखदायक शिक्षा आहे.

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ
مَاءٍ صَدِيدٍ - يَتَجَرَّعُهُ وَلَا
يَكَادُ يُسِغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ
بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ - (سورة البراهيم: १६, १७)

“आणि सांगा हे सत्य तुमच्या पालन कर्त्या तर्फे आहे तर ज्याची इच्छा होईल त्याने ईमान बाळगावे आणि ज्याची इच्छा होईल त्याने इन्कार करावा. आम्ही अत्याचारी करीता अशी आग तयार करुन ठेवली आहे ज्याच्या कनातींनी यांना घेरलेले आहे. जर ते पाण्या करीता याचना करतील तर त्यांना असे पाणी दिले जाईल जे वितळलेल्या धातु सारखे असेल व यांचे तोंड भाजून टाकील. केवढे वाईट आहे ते पेय आणि किती वाईट आहे ते आरामाचे ठिकाण।

(सूरह कहफ- ३९)

“त्याच्या पुढे जहन्नम आहे आणि त्याला पूं ,रक्त पाजले जाईल, ज्याला तो एकेक घोट पीत जाईल परंतु गळयातून सहज पणे खाली उतरवू शकणार नाही. मृत्यु सगळीकडून त्याच्यावर येईल, परंतु तो मरू शकणार नाही आणि पुढे एका सक्त अजाबाला त्याला तोंड द्यावे लागेल.”

(सूरह इब्राहीम- १६ - १७)

२६) काफिर जहन्नम मध्ये इच्छितील की आम्ही अल्लाह आणि त्याच्या पैगंबराचे आज्ञा पालन केले असते तर बरे झाले असते.

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ يَقُولُونَ لَوْلَا
أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
الرَّسُولَ -

(سورة الاحزاب: ٦٦)

श्रद्धा बाळगणाऱ्यांना खुषखबर:

परंतु जे लोक ईमान आणतील आणि सत्कर्म करतील त्यांना कुरआन जन्नतची खुषखबर ऐकवितो.

१) ईमान बाळगणाऱ्यां करीता फार मोठा मोबदला.

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي
لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ
لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا -

(सुरة बनी इस्रायिल: १)

२) ईमान बाळगणाऱ्यां जन्नत मध्ये दाखल करण्याचा अल्लाहचा वायदा.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ
اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَضْدَقُ مِنَ
اللَّهِ قِيلًا - (سورة النساء: १२२)

31

“ज्या दिवशी यांचे चेहेरे आगीत उलट पलट केले जातील. त्या वेळी ते म्हणतील आम्ही आज्ञा पालन केले असते अल्लाहचे आणि आज्ञा पालन केले असते पैगंबराचे तर बरे झाले असते.

(सुरह अहज़ाब- ६६)

“निःसंशय हे कुरआन त्या मार्गाकडे मार्गदर्शन करतो जो अगदी सरळ आहे आणि ईमान बाळगणाऱ्यांना जे सत्कर्म करतात, या गोष्टीची शुभ वार्ता देतो की त्यांच्या करीता फार मोठा मोबदला आहे.

(सूरह बनी इस्त्राईल-९)

“आणि ज्यांनी ईमान बाळगले व सत्कर्म केले, त्यांना आम्ही अशा बागां मध्ये दाखल करू, ज्यांच्या खाली प्रवाह वाहत असतील ते तिथे सदैव राहतील. अल्लाहचा वायदा सत्य आहे. आणि अल्लाह पेक्षा अधिक कोण आपल्या कथनात सच्चा असू शकतो ?” (सूरतुनिसा- १२२)

32

३) जन्नत मध्ये स्वच्छ शुद्ध घरे आणि सर्वात मोठी गोष्ट अल्लाहची प्रसन्नता.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ
طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ الْكَبِيرِ
ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ -
(سورة التوبة: ८२)

४) जन्नत मध्ये उंची पोषाख आणि सुशोभित होण्याची सामुग्री.

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ
ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خُضْرًا مِّنْ سُندُسٍ وَأَسْتَبْرَقٍ
مُّتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ
نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ
مُرْتَفَقًا - (سورة الكهف: ३१)

५) जन्नत मध्ये अन्न सामुग्रीची रेलचेल

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ

“ईमान बाळगणाऱ्या पुरूषांशी आणि ईमान बाळगणाऱ्या स्त्रीयांशी अल्लाहने वायदा केलेला आहे की तो यांना अशा बागांनी उपकृत करील, ज्यांच्या खाली प्रवाह वाहत असतील, ते यांच्यात सदैव राहतील आणि या चिरकालीन बागांमध्ये स्वच्छ शुद्ध घरे असतील आणि त्यांना अल्लाहची प्रसन्नता प्राप्त होईल, जी सर्वात मोठी गोष्ट असेल. हीच महान सफलता होय.” (सूरह तौबा- ७३)

“त्यांच्या करीता सदैव कालीन बागा आहेत ज्यांच्या खाली प्रवाह वाहत असतील. तिथे त्यांना सोन्याची कांकणे घातली जातील आणि ते पातळ व तलम रेशमाचे हिरवे कपडे अंगावर घालतील आणि आसनांवर उशी (लोड) लावून बसले असतील. किती चांगला मोबदला आहे ! आणि किती चांगले आराम स्थळ आहे !”

(सूरह कहफ- ३१)

“सदैव कालीन बागा, ज्यांच्या विषयी रहमान ने आपल्या दासांशी अदृश्य रित्या वायदा केलेला आहे. निश्चितच

بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ
مَأْتِيًا ۗ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لُعَاۗءَ الْأَسْلَمَ ۗ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ
فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۗ تِلْكَ
الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا -
(سورة مريم: ६१, ६३)

६) जन्नत (स्वर्ग)मध्ये जी वत्तु मागितली जाईल, मिळेल.
إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ
فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ - هُمْ
وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى
الْأَرَآئِكِ مُتَكِثُونَ - لَهُمْ
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ -
(سورة يس: ५५, ५८)

७) आपल्या पालन कर्त्यांचे भय बाळगणाऱ्यांना जन्नतकडे नेत असतां चे दृश्य.

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۗ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءُوهَا وَهِيَ مَفْتُوحَةٌ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ

त्याचा वायदा पूर्ण झाल्या खेरीज राहत नाही. तिथे त्यांना कोणतीही वायफळ व वाहयात गोष्ट ऐकायला मिळणार नाही. जे काही ऐकतील सलामतीचीच गोष्ट असेल आणि त्यांना सकाळ संध्याकाळ आपली उपजिविका (खादया सामुग्री) मिळत राहिल, ही आहे ती जन्नत जिचा वारस दार आम्ही आपल्या दासांपैकी अशांना बनवू जे अल्लाहचे भर बाळगत राहिले,"
(सूरह मरीयम- ६१तो ६३)

“आज जन्नत वाले आपल्या व्यस्ततेत आनंद विभोर असतील. ते आणि त्यांच्या पत्न्या सावल्यांमध्ये आसनांवर उशा लावून असतील. यात त्यांच्या करीता मेवे (फळ) असतील आणि जे काही ते मागतील ते त्यांना मिळेल.”
(सूरह यासीन- ५५ते ५७)

“आणि जे लोक अल्लाहचे भय बाळगत राहिले, त्यांना टोळ्या टोळ्यांनी जन्नतकडे नेले जाईल. येथपावेतो की जेव्हा ते तिच्या जवळ पोहचतील आणि तिचे दरवाजे उघडून दिले जातील तेव्हा तिचे रक्षक त्यांना म्हणतील, सलाम असो तुमच्यावर.

فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ -
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ
حَيْثُ نَشَاءُ ۗ فَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَمِلِينَ -
(سورة الزمر- ६३-६४)

८) ज्या लोकांनी अल्लाहला आपला पालन कर्ता मानून घेतले त्यांच्यावर मरते वेळी फरिश्त्यांचे (Angels) उतरणे व जन्नतची खुषखबर.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقَامُوا اتَّخَذْنَا آلِهِمْ
الْمَلَائِكَةَ لَا تَخَافُوا وَلَا
تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ - نَحْنُ
أَوْلِيَآؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَشْتَهُونَ ۗ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَدَّعُونَ - نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ
رَّحِيمٍ -
(سورة تم السجده: ३०-३२)

९) जन्नत (Paradise) मध्ये हूर जवळ विवाह.

चांगले आहात तुम्ही. दाखल व्हा यात नेहमी करीता. ते म्हणतील आभारी आहोत अल्लाहचे, ज्याने आमच्या हक्कात आपला वायदा खरा करून दाखविला आणि आम्हाला जमीनीचा वारस बनविले की आम्ही जन्नत मध्ये वाटेल तिथे राहवे. तर किती चांगला मोबदला (चांगले) कर्म करणाऱ्यांचा !”
(सूरह जुमर- ७३-७४)

“ज्या लोकांनी म्हटले, अल्लाह आमचा पालन कर्ता आहे. मग यावर स्थैर्यशील राहिले. खचितच त्यांच्यावर फरिशाते उतरतात की भिरु नका आणि दुःख करू नका आणि आनंदीत व्हा जन्नतच्या शुभ वारतेने, जिचा तुमच्याशी वायदा केला जात आहे. आम्ही ऐहिक जीवनात ही तुमचे दोस्त होतो आणि आखिरत मध्ये ही आहोत. यात तुमचे मन जे इच्छिल ते तुम्हाला मिळेल आणि जी वस्तु देखील तुम्ही मागाल, तुम्हाला मिळेल. ही आतिथ्य सामुग्री आहे त्या (अस्तित्वा) तर्फे जो माफ करणारा व दया करणारा आहे.”
(सूरह हाम्मीम सजदा- ३०ते ३२)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ
 آمِنِينَ - فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ -
 يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ
 وَأَسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ -
 كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ
 عِينٍ - يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
 فَاكِهَةٍ آمِنِينَ - لَا يَذُوقُونَ
 فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
 الْأُولَى وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ
 الْجَحِيمِ - فَضَلًا مِّن رَّبِّكَ
 ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ -
 (سورة الدخان: ٥١-٥٤)

१०) जन्नत मध्ये स्वादीष्ट पेयांच्या नद्या.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ
 الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّنْ
 مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّنْ
 لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ
 وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ
 لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ
 عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
 وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ -
 (سورة محمد: १५)

“मात्र अल्लाहचे भय बाळगणारे शांतीपूर्ण स्थानी असतील, बागां मध्ये आणि झऱ्यां मध्ये पातळ आणि तलम रेशमाचे पोषाख घालून समोरा समोर बसले असतील. अशा प्रकारे ते सम्मानित केले जातील आणि सुंदर डोळ्यांच्या हूरां शी आम्ही यांचा विवाह लावून देऊ. तिथे ते समाधानाने प्रत्येक प्रकारचे मेवे मागतील. पहिल्या मृत्युनंतर ते पुन्हा कोणत्याही मृत्युची गोडी चाखणार नाहीत. आणि अल्लाह त्यांना जहन्नमच्या शिक्षे पासून सुरक्षित ठेवील. हे तुमच्या पालन कर्त्याच्या वृत्तेने होईल. हीच आहे मोठी सफलता.”

(सूरह दुखान- ५१ ते ५७)

“त्या जन्नत चे वैशिष्ट्य, जिचा अल्लाहचे भय बाळगणाऱ्यांशी वायदा केला गेला आहे असे की त्यात अशा पाण्याचे प्रवाह वाहत असतील, ज्यात कसलाही फेरबदल नसेल आणि प्रवाह दुधाचे, ज्याचा स्वाद बदलणार नाही आणि प्रवाह अशा मधाचे, जे पिणाऱ्यां करीता अतिशय स्वादीष्ट असतील आणि प्रवाह स्वच्छ अशा मधाचे, तिथे त्यांच्या करीता सर्वच प्रकारची फळे असतील आणि त्यांच्या पालन

कर्त्या तर्फे क्षमादान.”

(सूरह मुहम्मद- १५)

११) जन्नत मध्ये ईमान धारण करणाऱ्याशी त्यांच्या ईमान धारक संततीची भेट।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ
 ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ
 ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَهُمْ مِّنْ
 عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ -
 (سورة الطور: २१)

१२) जन्नतच्या सुंदरी

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ -
 (سورة الرحمن: ५८)

१३) जन्नतीची व्यापकता

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
 يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ -
 (سورة الحديد: २१)

१४) देणग्यांनी युक्त आशा जन्नतचे एक दृश्य.

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً
 وَحَرِيرًا - مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَىٰ

“आणि ज्या लोकांनी ईमान धारणकेले आणि त्यांची संतती ही ईमाना सह त्यांच्या मागोमग चालली, आम्ही त्यांच्या संततीला ही त्यांच्याशी भेटवू आणि त्यांच्या कर्मा मधून काही ही कमी करणार नाही.”

(सूरह तूर- २१)

“जणू त्या माणिक व प्रवाळ होत.

(सूरह रहमान- ५८)

“एकमेकांहून पृढे जा आपल्या पालन कर्त्याच्या माफी आणि त्या जन्नत कडे जिथली व्यापकता आकाश व जमीनी च्या विस्तारा सारखी आहे. ती अशा लोकां करीता तयार केली गेली आहे जे अल्लाह आणि त्याच्या पैगंबरावर ईमान राखतात. ही अल्लाहची महाकृपा होय, ज्याला इच्छितो प्रदान करतो आणि अल्लाह मोठा कृपावंत आहे,”

(सूरह हदीद- २१)

“आणि यांच्या संयम व ध्यैर्याचा मोबदला म्हणून यांना जन्नत व रेशमी

الْأَرَآئِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا
شَمْسًا وَلَا زَمَهْرًا وَلَا
عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلِكَ
فُطُوْفُهَا تَذَلِيلًا وَيُطَافُ
عَلَيْهِمْ بِأَيَّةٍ مِّنْ فَضَّةٍ
وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا
قَوَارِيرًا مِّنْ فَضَّةٍ قَدَّرُوهَا
تَقْدِيرًا وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا
كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا عَيْنًا
فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيْلًا
وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ
حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثورًا وَإِذَا
رَأَيْتَ نَمْرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا
كَبِيرًا عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ
سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ
وَخُلُوعًا أَسْوَرَ مِّنْ فَضَّةٍ وَ
سَفْهُمٌ رَّيْحَانٌ شَرَابًا طَهُورًا
إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً
وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا
(سورة دھر: ۱۲-۲۲)

पोषाख प्रदान केला. तिथे ते आसनांवर उशी लावून बसले असतील. ना यांना उन्हाचा तडाखा जाणवेल आणि ना कडाक्याची थंडी. हिच्या सावल्या यांच्यावर झुकलेल्या असतील आणि तिचे गुच्छे लोंबकळत असतील. त्यांच्या पुढ्यात चांदीची भांडी आणि काचेचे प्याले ये जा करतील आणि काचा ही त्या ज्या चांदीच्या असतील आणि यांचे माप ते स्वतःच ठरवतील. तिथे त्यांना अशा मधाचे प्याले पाजले जातील, ज्यात सूंठीचे मिश्रण असेल. हा एक झरा असेल, ज्याचे नाव सलसबील असे आहे. यांच्या जवळ अशी मुले ये जा करतील जे नेहमी त्याच वयाचे राहतील. तुम्ही त्यांना पाहाल तर विचार कराल जणू हे विखुरलेले मोती होत. तिथे जिकडे देखील पाहाल तुम्हाला देणग्याच देणग्या आणि महान राज्यसत्ता दिसून येईल. त्यांच्या अंगावर अतलस रेशमाची हिरवी आणि अतलस ची वस्त्रे असतील. त्यांना चांदीची कांकणे घातली जातील आणि त्यांचा पालन कर्ता त्यांना अतिशय स्वच्छ शुद्ध पेये पाजिल. हा आहे तुमचा मोबदला आणि तुमचे कार्य स्वीकृत ठरले.
(सूरह इन्सान- १२ ते २२)

१५) जन्नतवाले आपल्या पालनकर्त्याशी खुष आणि त्यांचा पालन कर्ता त्यांच्याशी खुष.

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّتْ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ
حَشِيَ رَبَّهُ (سورة البینة: ۸)

“त्यांचा मोबदला त्यांच्या पालनकर्त्या जवळ चिरकालीन बागा आहेत ज्यांच्या खाली प्रवाह वाहत असतील ते त्यात सदैव काळ राहतील. अल्लाह त्यांच्याशी राजी आणि ते याच्याशी राजी ! हे (मोबदला) त्यांच्या करीता आहे, जो आपल्या पालन कर्त्याचे भय बाळगील. (सूरह बय्यिनाह-८)

प्रश्न चिन्हः

कुरआनाच्या या आयती द्वारे आपणावर आपल्या पालन कर्त्याचे प्रमाण प्रस्थापित होते. आता आपणा पुढे प्रश्नचिन्ह असे की आपण आपल्या पालन कर्त्याच्या मार्ग दर्शनाचा स्वीकार करता किंवा नाही. जर स्वीकार करता, आणि प्रत्येक न्यायप्रिय व्यक्ति कडून हीच अपेक्षा केली जाऊ शकते, तर आपणास आपला पालन कर्ता अनेकविध कृपेने उपकृत करील. आपण अतिशय स्वच्छ शुद्ध जीवन जगू शकाल, ज्यात आत्म शांती ही असेल आणि मानसिक आनंद ही. जेव्हा आपण या जगाचा निरोप घ्याल, तेव्हा फरिश्ते आपणास जन्नतची शुभ वार्ता देतील आणि आपला आत्मा उच्चतम विश्वात आनंदात असेल आणि क्रियामतीचा दिवस, जो लवकरच घडून येणार आहे आणि जेव्हा समस्त माणसे पुन्हा दुसऱ्यांदा जिवंत करून हश्रच्या मैदानात हिशोबा करीता एकत्र केली जातील, तेव्हा आपला चेहरा ईमानाच्या तेजाने झळकत असेल आणि आपण सलामती पूर्वक हिशोबाची अवस्था पार पाडून अल्लाहच्या कृपेने जन्नत मध्ये पोहोचाल जे सदैव काळाचे घर आणि निरंतर यशाचे ठिकाण आहे. आपणावर आपल्या पालन कर्त्याच्या कृपेचा वर्षाव होईल आणि कोणत्याही प्रकारची कष्ट यातना आपणासकधी स्पर्श ही करणार नाही.

परंतु जर अल्लाह न करो, आपण कुरआनाच्या मार्गदर्शनाचा स्वीकार केला नाही, त्याच्या पैगंबरावर ईमान बाळगले नाही आणि त्याच्या आदेशांच्या अनुसार जीवन व्यतीत केले नाही तर चांगले समजून घ्या की आपण आपल्या सुधारणेची बहुमूल्य संधी, जी या जगात आपणास उपलब्ध आहे, गमावीत आहात आणि स्वतःला जहन्नम (Hell) पात्र बनवित आहात अशा स्थितीत आपणास ना या जीवनात मानसिक व अध्यात्मिक शांती लाभू शकेल, आणि ना दुसऱ्या जीवनात. मरते वेळी अजाब (शिक्षे) च्या फरीशत्यांना आपणास तोंड द्यावे लागेल. आपला आत्मा बंदीवासात असेल जिथे कठीण यातना भोगाव्या लागतील मग जेव्हा कियामतीच्या दिवशी सर्व लोकांना सशरीर दुसऱ्यांदा उठविले जाईल तेव्हा आपण स्वतःला दयनीय अवस्थेत पहाल. ज्यांना ज्यांना उपास्य म्हणून पूजले गेले ते सर्व हवेत उडतील. कोणीच मदतीला धावून येणार नाही आणि आपणास आपल्या पालन कर्त्या समोर आपल्या श्रद्धा व आचरणाचा जाब द्यावा लागेल. ही स्थिती मोठी कठीण असेल तिथे कुफ्र (इन्कार) आणि शिर्क (मुर्तिपूजा वगैरे) कदापि माफ केले जाणार नाही आणि या भयंकर अपराधा पायी जहन्नम (आग) ची चिरकालीन शिक्षा भोगणे क्रमप्राप्त ठरेल. किती भयंकर शेवट आहे अल्लाहचा इन्कार (कुफ्र) व अनेक ईश्वरांची भक्ति (शिर्क) करणाऱ्यांचा।

आपला निर्णय

जीवनाचे हे क्षण जे आपणास लाभले आहेत, अतिशय मौल्यवान आहेत. यास्तव आपण असा निर्णय घ्यावा. जो आपणावर आपल्या पालन कर्त्याचा मार्ग दाखविणारा, आपणास त्या प्रत पोहचविणारा आणि आखिरत (Hereafter) च्या यशाने आपणास सम्मानित करणारा असावा. या संदर्भात सर्वात मोठा अडथळा हा कल्पिला जातो की ईश्वरा पर्यंत पोहोचण्याचे अनेक मार्ग असू शकतात आणि ते सर्व योग्य आहेत. ही गोष्ट बाह्यतः मोठी सुखद वाटते परंतु वस्तुस्थितीच्या अगदी उलट आहे. सृष्टीचा एक ईश्वर मानणे आणि कोटयावधी देव

मानणे, आपल्या खऱ्या पालन कर्त्याची उपासना करणे आणि मानवाने घडविलेल्या, अगदी दगड विटांची भक्ति आराधना करणे आपल्या सच्चा पालन कर्त्याने अवतरीत केलेल्या आदेशानुसार चालणे त्याच्याशी असत्याचा संबंध जोडून चुकीच्या व अनुचित पद्धतीना अमलात आणणे जर सारखेच असू शकते तर उजेड आणि अंधार, रात्र आणि दिवस आणि ज्ञान व अज्ञान दोघे ही समान मानावे लागतील. परंतु माणसाची बुद्धि दोघांत तारतम्य करते. तरी ही मनुष्य ईश्वरा बाबत ठोकर कां खातो? याचे कारण, त्याचे धर्माच्या बाबतीत भावनाशील असणे होय. यास्तव त्याचा निर्णय बुद्धिजन्य नसतो. दुसरा मोठा अडथळा तो समाज होय, ज्याचा तो एक व्यक्ति आहे. तो समजतो की माणूस ज्या समाजात वावरतो त्याच्या श्रद्धेहून निराळी श्रद्धा अंगिकारणे म्हणजे संकटांना पाचारण करणे होय. परंतु वस्तुस्थिती अशी की संकट अल्लाहच्या हुकुमा खेरीज येत नाही आणि माणसाच्या धैर्याची कोणत्याही स्थितीत परीक्षा होते आणि हे जग तर काही दिवसांचे आहे, म्हणून याची यातना आखिरतच्या यातनेच्या तुलनेने काहीच नाही। आणि ना आपल्या आप्त स्वकीयांना खुष करण्या करीता आपल्या पालन कर्त्याची नाराजी ओढवून घेतली जाऊ शकते. यास्तव आपल्या पालन कर्त्यावर दुर्दम्य व अटळ भरवसा ठेवीत पूर्ण धैर्या निशी सत्य स्वीकारण्याचा निर्णय घेतला पाहीजे. जो मनुष्य देखील सत्याचा अभिलाषी असतो, त्याचा पालन कर्ता त्याच्या करीता मार्गदर्शनाची वाट मोकळी करतो आणि त्याच्या मुखातून स्वयं पणे कलिमा शहादत (साक्षाचे वचन) बाहेर पडते

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

“मी साक्ष देतो की अल्लाहच्या खेरीज कोणी ईश्वर (पूज्य उपास्य) नाही आणि मी साक्ष देतो की मुहम्मद अल्लाहचे रसूल (पैगंबर) आहेत.”

Printed at:

Blockage Offset Printers
308-A , Byculla Service Industries,
Dadaji Kondev Marg, Sussex Road
Mumbai -400027 Phone :23724456